

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27149/2023
10.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јовица Рашета, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Танкосић, адвокат из ..., ради чинидбе и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4923/2019 од 28.06.2023. године, у седници одржаној 10.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4923/2019 од 28.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4923/2019 од 28.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 919/2019 од 10.09.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу изда и достави фискални рачун о исплати купопродајне цене по основу уговора закљученог између парничних странака у Новом Саду 22.03.2017. године, за стан бр. ..., површине 44 м², на поткровљу у стамбеном објекту у Новом Саду, Ул. ..., на парцели бр. ..., уписаној у лист непокретности бр. .. К.О.Нови Сад 2. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 57.478,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у у Новом Саду Гж 4923/2019 од 28.06.2023. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог па је преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду П 919/2019 од 10.09.2019. године, тако што је одбијен примарни тужбени захтев тужиоца, којим је тражено да суд обавезе туженог да тужиоцу изда и достави фискални рачун о исплати купопродајне цене по основу уговора закљученог између парничних странака у Новом Саду 22.03.2017. године, за стан бр. ..., површине 44 м², на поткровљу у стамбеном објекту у Новом Саду, Ул. ..., на парцели бр. ..., уписаној у лист непокретности бр. .. К.О.Нови Сад 2. Одбијен је евентуални тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе туженог да тужиоцу исплати износ ПДВ-а од

309.441,00 динара, са законском затезном каматом од утужења до исплате и да обавезе тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 27.989,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је чинидба (примарни захтев тужиоца за издавање и достављање фискалног рачуна о исплати купопродајне цене) и исплата износа ПДВ-а (евентуални захтев тужиоца). По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, с обзиром на то да су питања на која се указује као спорна везана за конкретно чињенично стање и решење спорног односа странака. Ревизијски наводи тужиоца не представљају правно релевантан основ за изјављивање ревизије из одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, већ његово тумачење примене меродавних норми поводом захтева о којем је одлучено, уз понављање чињеничних навода на којима је тужилац засновао тужбу у овој парници.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, која не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради чинидбе и исплате тужилац је поднео 04.06.2018. године, а вредност предмета спора је 309.441,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Врховни суд је приликом одлучивања имао у виду да је првостепена одлука преиначена, у ком случају би ревизија била дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али како специјално правило у споровима мале вредности из члана 467. ЗПП, какав је спор и ове правне ствари, искључује примену општих правила, ревизија није дозвољена.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић